

Chayei Sarah Haftarah

[1 Kings]

(1)1:Now king David was old, well advanced in age; and they covered him with clothes, but he got no heat.

2:Therefore his servants said to him, Let there be sought for my lord the king a young virgin: and let her stand before the king, and provide him warmth; and let her lie in your bosom, that my lord the king may keep warm.

3:So they sought for a beautiful young lady throughout all the borders of Yisrael, and found Avishag the Shunammite, and brought her to the king.

4:The young lady was very beautiful; and she provided the king warmth, and ministered to him; but the king didn't know her.

5:Then Adoniyahu the son of Chaggith exalted himself, saying, I will be king: and he prepared him chariots and horsemen, and fifty men to run before him.

6:His father had not displeased him at any time in saying, Why have you done so? and he was also a very handsome man; and he was born after Avshalom.

7:He conferred with Yoav the son of Tzeruyah, and with Evyatar the priest: and they following Adoniyahu helped him.

(1)וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיִּכְסֶּהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יָחַם לוֹ: ²וַיֹּאמְרוּ לוֹ עַבְדָּיו יִבְקֹשׂוּ לְאֹדֹנָי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְּתוּלָה וְעָמְדָה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וּתְהִי-לוֹ סִכְנַת וְשֹׁכְבָה בְּחִיקוֹ וְיָחַם לְאֹדֹנָי הַמֶּלֶךְ: ³וַיִּבְקֹשׂוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת-אַבְיִשָׁג הַשּׁוֹנַמִּית וַיָּבִיאוּ אֹתָהּ לְמֶלֶךְ: ⁴וְהַנַּעֲרָה יָפָה עַד-מָאֵד וּתְהִי לְמֶלֶךְ סִכְנַת וּתְשָׂרְתָהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָה: ⁵וַאֲדֹנָיָה בֶן-חַגְיִית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו: ⁶וְלֹא-עֲצָבוּ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ וְגַם-הוּא טוֹב-תָּאֵר מְאֹד וְאֹתוֹ יִלְדָה אַחֲרַי אַבְשָׁלוֹם: ⁷וַיְהִי דְבָרָיו עִם יוָּאָב בֶּן-צְרוּיָה וְעִם אֲבִיתָר הַכֹּהֵן וַיַּעֲזְרוּ אַחֲרַי אֲדֹנָיָה:

Chayei Sarah Haftarah

[1 Kings]

וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַיָּמִים וַיִּכְסֶהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יָחַם לוֹ:
וַיֹּאמְרוּ לוֹ עַבְדָּיו יִבְקֶשׁוּ לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְּתוּלָה
וְעַמְדָּה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וְתִהְיֶה לוֹ סִכְנַת וְשֹׁכְבָה בְּחִיקוֹ וְחָם
לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיִּבְקֶשׁוּ נַעֲרָה יִפָּה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ
אֶת־אֲבִישַׁג הַשּׁוֹנֵמִית וַיָּבֹאוּ אֹתָהּ לַמֶּלֶךְ: וְהַנַּעֲרָה יִפָּה
עַד־מָאֵד וְתִהְיֶה לַמֶּלֶךְ סִכְנַת וְתִשְׁרָתָהּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָה:
וְאֹדְנֵיהָ בֶן־חַגִּית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב
וּפָרָשִׁים וְחֲמֻשִׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו: וְלֹא־עֲצָבוּ אָבִיו מִיָּמָיו
לֵאמֹר מִדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ וְגַם־הוּא טוֹב־תֹּאֵר מְאֹד וְאֹתוֹ
יִלְדָה אַחֲרַי אֲבִשְׁלוֹם: וַיְהִי דְבָרָיו עִם יוֹאֵב בֶּן־צְרוּיָה וְעִם
אֲבִיתָר הַכֹּהֵן וַיַּעֲזְרוּ אַחֲרַי אֹדְנֵיהָ: